

Postanowienie z dnia 10 maja 2002 r.

III AO 9/02

Skarga o wznowienie postępowania oparta na zarzucie nienadania przez sąd biegu uprzednio wniesionemu do sądu i znajdującemu się w aktach sprawy pismu procesowemu i na zarzucie niewłaściwego załatwienia tego pisma procesowego, która została wniesiona przez stronę po upływie trzymiesięcznego terminu od daty doręczenia jej odpisu wyroku z uzasadnieniem, podlega odrzuceniu, jako wniesiona po terminie (art. 407 i 410 § 1 KPC).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 2002 r. sprawy z powództwa Henryka Z. przeciwko Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu Spółce Akcyjnej w W. Zakładowi Gazowniczemu w O. o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, w wyniku skargi powoda o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1998 r. [...]

o d r z u c i ł skargę o wznowienie postępowania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 16 maja 2001 r. [...] oddalił kasację powoda - Henryka Z. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie z dnia 18 kwietnia 2000 r., oddalającego jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy z dnia 29 lutego 2000 r., oddalającego powództwo w sprawie przeciwko Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. w W. o uznanie wypowiedzenia zmieniającego warunków pracy i płacy za bezskuteczne.

W dniu 4 kwietnia 2002 r. powód wystąpił ze skargą o wznowienie postępowania na podstawie art. 403 § 2, art. 408 oraz art. 412 § 4 KPC wobec: po pierwsze - nienadania biegu skierowanemu do Sądu Najwyższego wnioskowi powoda z dnia 28 grudnia 2000 r. o wznowienie postępowania, który do Sądu Najwyższego wpłynął w

dniu 29 grudnia 2000 r.; po drugie - wobec nieuwzględnienia wniosku powoda zawartego w skierowanym do Sądu Najwyższego piśmie z dnia 19 kwietnia 2001 r., w którym powód żądał wzięcia przez ten Sąd po uwagę z urzędu nieważności postępowania spowodowanej niewłaściwą reprezentacją strony pozwanej w postępowaniu sądowym w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym, licząc od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia postępowania (art. 407 KPC). W rozpoznawanej sprawie jest poza sporem, bowiem wynika to jednoznacznie z akt sprawy, że: po pierwsze - pełnomocnik wnoszącego skargę o wznowienie postępowania kasacyjnego zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2001 r. - Henryka Z. uczestniczył w poprzedzającej wydanie tego wyroku rozprawie przed Sądem Najwyższym w dniu 16 maja 2001 r. oraz miał możliwość wysłuchania ogłoszonego wyroku wraz z jego uzasadnieniem podanym do wiadomości ustnie przez sędziego przewodniczącego składu sędziowskiego; po drugie - odpis wydanego w niniejszej sprawie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2001 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony powodowi za pisemnym potwierdzeniem odbioru w dniu 3 listopada 2001 r.; oraz po trzecie - powoływane przez powoda - wnoszącego skargę o wznowienie postępowania, a kierowane uprzednio do Sądu Najwyższego pisma, a w szczególności zarówno jego pismo z dnia 28 lutego 2000 r., zawierające skargę o wznowienie postępowania, które do Sądu Najwyższego wpłynęło w dniu 29 grudnia 2000 r., jak i jego pismo z dnia 19 kwietnia 2001 r., podnoszące zarzuty w kwestii nieprawidłowej reprezentacji strony pozwanej w toczącym się postępowaniu, zostały włączone do akt sprawy. Stąd nie ma żadnych wątpliwości co do tego, że o sposobie załatwienia powoływanych wniosków skarżącego mógł się on zapoznać nie tylko w czasie toczącego się przed Sądem Najwyższym postępowania, lecz także po ogłoszeniu wyroku w niniejszej sprawie, a następnie również po doręczeniu mu odpisu tego wyroku Sądu Najwyższego wraz z uzasadnieniem, co nastąpiło w dniu 3 listopada 2001 r. Oznacza to, że kolejna skarga o wznowienie postępowania z dnia 4 kwietnia 2002 r., która opiera się na zarzucie „nie nadania biegu” lub „nie rozpoznania” uprzednio wnoszonych przez skarżącego pism procesowych w rozpoznawanej sprawie, została wniesiona przez powoda dopiero dwa miesiące po

upływie trzymiesięcznego terminu do jej wniesienia licząc od dnia doręczenia powodowi odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 410 § 1 KPC orzekł jak w sentencji.

=====